

Bileća - čovek sa ličnim dokumentima na ime Bojan Repanšek iz Kamnika u Sloveniji predstavljao se više od pola godine u istočnoj Hercegovini kao bogat fabrikant i siguran kupac bileškog preduzeća Kovnica, a kada je aprila ove godine iznenada nestao, odneo je najmanje 70.000 konvertibilnih maraka tuđeg novca, ostavivši iza sebe brojne neizmirene dugove. U Bileću je stigao krajem leta 2006. godine i odmah najavio da će uskoro kupiti Kovnicu i postati njen veštinski vlasnik. To preduzeće je do poslednjeg rata poslovalo veoma dobro, imalo je više od 800 zaposlenih, a svoje proizvode je uglavnom izvozilo... Repanšek je preostalim radnicima, rukovodstvu preduzeća, opštini Bileća i predstavnicima Vlade RS najavio skoro višemilionska ulaganja u modernizaciju proizvodnje Kovnice i pokretanje novih proizvodnih programa. To preduzeće, prema njegovim obećanjima, trebalo je da proširi proizvodni program i da postane pravi džin, vodeća firma u istočnoj Hercegovini i celoj RS.

- Stupio je u kontakt s predstavnicima više firmi iz Nemačke, kojima je, po svoj prilici, pričao bajke o Kovnici. Neki od njih su se javili, a predstavnici jedne od njih stigli su u Bileću nedugo pošto je Bojan nestao. Nisu mogli da se naude jer im je ispričao da je uložio milione evra u modernizaciju proizvodnje - isti je direktor Kovnice Ratko Miličević. Tvrdio je da uskoro treba da stigne Nemaac zainteresovan za proizvodnju brokola, u šta će uložiti nekoliko miliona evra, dok će opremu za važenje ekstrata iz brokola uvesti on i njegova bivša supruga. Pojedini vlasnici zemlje u Popovom polju kod Trebinja i na području opštine Ljubinje već su bili uzorali svoje parcele, ali nisu dočekali da im stigne obećano seme za brokole.

Što Kovnicu nije kupio, to je pravdao tvrdnjom da Vlada RS ne želi da otpiše bar deo duga te firme, a pokušao se i na Narodnu skupštinu RS koja „ne donosi potrebne zakonske propise“. Sve to, međutim, nije Repanšku smetalo da se sve vreme šepuri kao vlasnik Kovnice i da na račun te firme nabavlja razne potrepštine od privatnih preduzeća i iz trgovine. Slovenac se upoznao i s brojnim poslovnim i uticajnim ljudima iz istočne Hercegovine i od njih uzimao novac na pozajmicu ili za kupovinu mašina u Sloveniji koje su im bile potrebne. On je na taj način prisvojio najmanje 70.000 maraka. Iza sebe je ostavio i neplaćene račune u ugostiteljskim objektima čiji vlasnici su mu verovali, a ostao je dužan i za gorivo po benzinskim pumpama od Bileće do Trebinja.

Svi pokušaji da se sa njim uspostavi bar telefonska veza, ostali su uzaludni, jer se na pozive najčešće javljala njegova majka Tonžika koja je odmah spuštala slušalicu čim bi čula o kome je reč. U Centru javne bezbednosti Trebinje tvrde da su od autora ovog teksta prvi put čuli za prevare Bojana Repanšketa. Niko nije dolazio da se žalili, pa je i po tome očigledno da su se prevareni sve vreme nadali da će se Slovenac vratiti i, ipak, doneti „tovare para“ koje je obećavao.